

EL COS DE CRIST! AMÉN!

Quan ens disposem a combregar, el ministre ens ofereix el pa consagrat mentre ens diu «el Cos de Crist», i nosaltres responem «Amén». La festa del Corpus que celebrem és el solemne «Amén» de tota l'Església, de la comunitat celebrant i de

tots els qui rebem la comunió.

«Amén» és una expressió d'origen hebreu que significa confirmació i afirmació: «és veritat», «així sia», «hi estic d'acord». Per tant, és l'afirmació solemne que el pa que se'ns ofereix és realment i veritablement «el Cos de Crist».

El seu origen és la Pasqua del Senyor, que en el Nou Testament té una triple arrel: els àpats de Jesús amb els pecadors, el darrer sopar del Senyor i els àpats del Ressuscitat amb els seus deixebles.

Cada any per Corpus celebrem festivament el gran do de Crist, present entre nosaltres en l'Eucaristia. Pa de vida per menjar, pa de vida reservat en el sagrari per portar-lo als malalts, als ancians, per combregar en les celebracions de la Paraula i per venerar-lo lloant-lo i donant gràcies.

L'any passat, amb el confinament, vam trobar-nos amb la impossibilitat d'assistir presencialment a la celebració de l'Eucaristia. Molts hi participaven per mitjà de la televisió i de les retransmissions per Internet. La comunió,

necessàriament, havia de ser «comunió espiritual». L'experiència ens va fer adonar de la necessitat de la participació presencial i, sobretot, de la comunió amb el Cos de Crist.

«Corpus ha d'estimular el nostre desig d'estar en comunió amb Jesucrist»

Després de l'experiència del dejuni de l'Eucaristia, algunes parròquies constaten que, els diumenges, alguns fidels han deixat de participar a la celebració. I no es tracta de malalts, ancians o impeditos, sinó de persones que potser encara viuen amb el temor al contagi. Tanmateix, en d'altres parròquies es constata que hi participen nous fidels.

En relació amb la visita al Santíssim cal dir que sovint es troben les esglésies tancades pel temor a bretolades, però potser també cal reconèixer que se n'ha perdut el costum de fer-la, com a moment d'adoració i de lloança. També és cert que hi ha parròquies obertes i que algun dia a la setmana fan l'exposició al Santíssim.

Tanmateix, cal valorar que s'ha facilitat la comunió als malalts i ancians, i que els fidels que els diumenges no poden rebre l'eucaristia poden combregar en la celebració de la Paraula presidida pels diaques o dirigida per laics amb missió eclesial, o combregar a casa.

La festa de Corpus ens fa ser més conscients del gran tresor que el Senyor ens ha confiat, de la meravella que s'esdevé davant dels nostres ulls, de la necessitat de viure en comunió amb Ell.

Corpus ha d'estimular el nostre desig d'estar en comunió amb Jesucrist, conscients que si no ens mantenim units a ell no podem «donar fruit», segons les seves mateixes paraules.

I quin fruit ens cal viure i oferir? Doncs sentir-nos estimats i estimar; realitzar la comunió entre nosaltres –els seus deixebles– com a signe de la unitat a què aspira la humanitat; viure en pau i esperança malgrat les nostres limitacions; i transformar el nostre món –si volem, el nostre petit món de cada dia– perquè sigui més habitable en haver-hi sembrat les llavors de l'evangeli.

És tan gran el tresor que se'ns ha confiat, que l'actitud que més s'hi correspon és l'adoració i la lloança, manifestada en la celebració de l'Eucaristia i també per mitjà dels actes comunitaris i personals de pregària i d'adoració al Santíssim.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura del llibre de l'Èxode, 24, 3-8

En aquell temps, Moisès anà a comunicar al poble tot el que el Senyor li havia dit i tot el que havia ordenat. El poble sencer, a una sola veu, respongué: «Farem tot el que diu el Senyor». Moisès escriví totes les paraules del Senyor, i l'endemà, de bon matí, erigí un altar al peu de la muntanya i plantà dotze pedres, per les dotze tribus d'Israel. Després encomanà als joves del poble d'Israel que oferissin víctimes en holocaust i immolessin vedells al Senyor com a víctimes de comunió. Ell recollí en gibrells la meitat de la sang, i amb l'altra meitat aspergí l'altar. Després prengué el document de l'aliança i el llegí al poble en veu alta. El poble respongué: «Farem tot el que diu el Senyor, l'obedirem en tot». Llavors Moisès aspergí el poble amb la sang i digué: «Aquesta és la sang de l'aliança que el Senyor fa amb vosaltres d'acord amb les paraules escrites aquí».

Segona Lectura

Lectura de la carta als cristians hebreus, 9, 11-15

Crist ha vingut com a gran sacerdot del món renovat que ara comença. Ha entrat una vegada per sempre al lloc sant, passant per un tabernacle més gran i més perfecte, no fet per mans d'homes, ja que no pertany al món creat; i no s'ha servit de la sang de bocs i de vedells, sinó que amb la seva pròpia sang ens ha redimit per sempre. Segons la Llei de Moisès, la sang dels bocs i dels vedells i la cendra de la vedella, aspergida sobre els qui estaven contaminats, purificava i santificava exteriorment. Ara però, Crist s'ha ofert ell mateix a Déu, per l'Esperit Sant, com a víctima sense tara. Per això, i amb molta més raó, la sang del Crist ens purificarà de les obres que porten la mort, perquè puguem donar culte a Déu viu. El Crist, doncs, és mitjancer d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat de les culpes comeses sota la primera. Per ell, els qui eren cridats a l'herència eterna reben allò que Déu els havia promès.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Marc, 14, 12-16.22-26

El primer dia dels Àzims, quan la gent immolava l'anyell pasqual, els deixebles digueren a Jesús: «On voleu que anem a preparar-vos el lloc perquè puguem menjar l'anyell pasqual?». Ell envià dos dels seus deixebles amb aquesta consigna: «Aneu a la ciutat i us trobareu amb un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digueu al cap de casa: el mestre pregunta on l'allotjareu per poder menjar l'anyell pasqual amb els seus deixebles. Ell us ensenyarà dalt la casa una sala gran, arreglada amb estores i coixins. Prepareu-nos allà el sopar». Els deixebles se n'anaren. Arribant a la ciutat, ho trobaren com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual. I mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà i digué: «Preneu-lo: això és el meu cos». Després prengué el calze, digué l'acció de gràcies, els el donà i en begueren tots. I els digué: «Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes. Us ho dic amb tota veritat: ja no beuré més aquest fruit de la vinya fins el dia que en beuré de novell en el regne de Déu». Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres.

Corpus

Jesús i els seus amics organitzen un important sopar. El relat de l'evangelista Marc fa pensar una preparació minuciosa: el lloc, el menjar, la companyia. La taula és parada per a una ocasió memorable. I en aquell cenacle, el Mestre llega un record únic per a la posteritat amb el pa i el vi. Fruits de la terra transformats pel treball humà que alimenta el cos: do i compromís units. Motiu d'agraïment i de vetllada compartida. I des d'aleshores, signes de la presència i l'entrega de Jesucrist en cada eucaristia: ens aplega, ens nodreix l'esperit i ens anima a estimar i servir, seguint el seu exemple. Donem-ne gràcies, amb el conjunt de l'Església, en aquesta celebració solemne des de fa segles.

Alfons Calderón i Riera

SALM 115

***R. Invocant el nom del Senyor,
alçaré el calze per celebrar la salvació.***

**Com podria retornar al Senyor
tot el bé que m'ha fet?
Invocant el seu nom, alçaré el calze
per celebrar la salvació.**

**Al Senyor li doldria
la mort dels qui l'estimen.
Ah, Senyor, soc el vostre servent,
ho soc des del dia que vaig néixer.
Vós em trencàreu les cadenes.**

**Us oferiré una víctima d'acció de
gràcies,
invocant el vostre nom.
Compliré les meves promences.
Ho faré davant del poble.**

Càritas alerta de les «seqüeles socioeconòmiques de la pandèmia» per als més vulnerables

Càritas Diocesana Girona va atendre 29.915 persones durant el 2020, una xifra que representa un increment global del 21,8 % respecte a l'any anterior. Fins a 68.004 persones, un 8 % del total de la població de la demarcació de Girona, s'ha beneficiat d'alguns dels projectes de l'entitat. L'atenció a les necessitats bàsiques, sobretot l'entrega d'aliments, va créixer fins un 43,1 %, i l'atenció socioeducativa a infants i joves, un 18,2 %. Aquestes són algunes de les dades destacades durant la presentació de la memòria 2020 de l'entitat, que es va fer el dimecres 19 de maig, amb les intervencions del bisbe Francesc; la directora de Càritas Diocesana de Girona, Dolors Puigdevall; el secretari general de Càritas, Martí Batllori, i Caye Gómez, responsable d'anàlisi social. En la seva intervenció, el bisbe va animar a «encarar el 2021 amb il·lusió, coratge i esperança, enfocades a l'acompanyament a les persones que més estan patint». Durant el 2020, Càritas ha desenvolupat 46 projectes d'acció social de vuit programes diferents, en 348 punts de servei arreu de la Diòcesi de Girona, gràcies a l'esforç de 52 equips locals formats per 2.641 persones voluntàries i 132 professionals. L'entitat també ha comptat amb el compromís de 2.142 socis i donants, una dada que representa un increment del 31,6 %, i 743 entitats i empreses col·laboradores del programa Entitats amb Cor, un 15,7 % més respecte de l'any anterior.

Més informació: <https://memoria2020.caritasgirona.cat>

Campanya de la Renda 2021

Set preguntes bàsiques sobre les caselles a favor de l'«Església catòlica» i de «fins socials»

1. Puc marcar totes dues caselles?

Sí, es poden marcar totes dues caselles alhora.

2. És cert que marcant les dues caselles es duplica l'ajuda?

Sí, cada casella marcada genera el 0,7 %; marcant-les totes dues es destina l'1,4 % de la teva declaració.

3. I a mi, em costa diners?

No et costa res, i tu decideixes la destinació de l'1,4 % de la teva declaració.

4. I si no marco cap casella?

En aquest cas, Hisenda destinarà l'1,4 % dels teus impostos a altres partides dels pressupostos generals de l'Estat.

5. Per què és bo marcar la casella «Església catòlica»?

Perquè així pots destinar una part dels teus impostos a col·laborar amb les necessitats de l'Església catòlica.

6. Per què també he de marcar la casella de «fins socials»?

Perquè, d'aquesta manera, un percentatge dels teus impostos es destina a projectes socials a Espanya i en països desfavorits.

7. Càritas percep recursos de les caselles «Església catòlica» i «fins socials»?

Sí. Càritas és part essencial de l'Església catòlica i, a més, com a organització social rep fons de la casella de «fins socials».

MIRADOR

El proper Sínode dels Bisbes arrencarà a les diòcesis

El mes d'octubre proper començarà un camí sinodal de tres anys de durada, articulats en tres fases —la diocesana, la continental i la universal—, que conduirà a la celebració de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels bisbes, l'octubre de 2023, amb el tema «Per a una Església sinodal: comunió, participació i missió». Aquest nou itinerari, inèdit fins ara, s'inaugurarà al Vaticà els dies 9 i 10 d'octubre, mentre que a les diòcesis, l'obertura del Sínode, presidida per cada bisbe, tindrà lloc el diumenge 17 d'octubre. La fase diocesana durarà fins a l'abril de 2022. «L'objectiu d'aquesta fase és la consulta del Poble de Déu amb la finalitat que el procés sinodal es realitzi en l'escolta de la totalitat dels batejats», remarquen des de la Santa Seu, que expliquen que s'enviarà un document preparatori, acompanyat per un qüestionari i un *vademecum* amb propostes per fer la consulta a cada diòcesi. Un cop es clausuri la fase diocesana, s'enviaran les contribucions a la Conferència Episcopal.

Amb tota la informació que es recopili, la Secretaria General del Sínode redactarà un primer *Instrumentum Laboris*, que es publicarà abans del mes de setembre de 2022. Serà aleshores quan s'iniciï la fase continental (des del setembre de 2022 fins al març de 2023), «per dialogar a escala continental a la llum de les particularitats culturals específiques de cada continent». Les assemblees continentals es clouran amb la redacció d'un document final que haurà de ser enviat el mes de març de 2023 a Roma. Amb tota aquesta informació, la Secretaria General del Sínode redactarà el segon *Instrumentum Laboris* abans de juny de 2023.

AGENDA

— DIUMENGE, 6 DE JUNY

Corpus a la Catedral de Girona. A les 7 de la tarda, missa i processó. Presidirà el bisbe Francesc.

Graella d'emissions de l'espai audiovisual «Temps d'Església»

 <p>TELEVISIÓ DE GIRONA</p> <p>DIUMENGE 9:30 h DILLUNS 11:30 h DIMARTS 10:30 h DIJOUS 11:00 h</p>	 <p>BANYOLES TELEVISIÓ</p> <p>DISSABTE 8:00 h DIUMENGE 10:30 h</p>	 <p>TELEVISIÓ COSTA BRAVA</p> <p>DISSABTE 9:00 h DIUMENGE 9:00 h</p>	 <p>CANAL 10 EMPORDÀ</p> <p>DIUMENGE 10:30 h</p>	 <p>OLOT TELEVISIÓ</p> <p>DIUMENGE 10:30 h</p>
---	--	--	--	--

— DIUMENGE, 13 DE JUNY

Confirmacions a Figueres. A les 11 del matí a l'església de la Immaculada. Presidirà el bisbe Francesc.

CONFIRMACIONS

Canet de Mar, 10 d'abril

Palamós, 11 d'abril

Lagostera, 17 d'abril

Col·legi Bell-lloc A (Girona), 25 d'abril

Col·legi Bell-lloc B (Girona), 25 d'abril

Col·legi Bell-lloc C (Girona), 25 d'abril

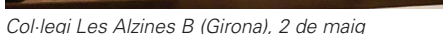
Col·legi Les Alzines B (Girona), 2 de maig

Col·legi Les Alzines C (Girona), 2 de maig

Col·legi Les Alzines A (Girona), 2 de maig

Palafrugell, 2 de maig

SANTORAL I LECTURES

Diumenge del Santíssim Cos i Sang de Crist (Corpus) de 2021, 6 de juny.

St. Marcel·lí Champagnat (+ 1840), fundador de la comunitat dels Germans Maristes. St. Norbert (+ 1134), bisbe. St. Paulina de Roma (+ 304), màrtir. **Lectures:** Ex 24, 3-8 / Sl 115 / He 9, 11-15 / Mc 14, 12-16, 22-26.

Dilluns, 7. Sta. Anna de Sant Bartomeu (+ 1626), carmelita dotada de gràcies místiques. **Lectures:** 2C 1, 1-7 / Sl 33 / Mt 5, 1-12.

Dimarts, 8. St. Pere d'Amer (+ 1301), frare mercedari. St. Maximí (+ s. II) evangelitzador. Bt. Jaume Mathieu (+ 1896), jesuïta màrtir. **Lectures:** 2C 1, 18-22 / Sl 118 / Mt 5, 13-16.

Dimecres, 9. Sts. Prim i Felicià (+ 303), màrtirs. St. Efreem (+ 373), diaca, doctor de l'Església. Bta. Amada de Bolonya (+1236), religiosa dominica. **Lectures:** 2C 3, 4-11 / Sl 98 / Mt 5, 17-19.

Dijous, 10. St. Asteri (+ s. IV), bisbe. Sta. Oliva (+ 463), màrtir. Bta. Diana d'Antaló (+ 1236), religiosa dominica. **Lectures:** 2C 3, 15 – 4,1.3-6 / Sl 84 / Mt 5, 20-26.

Divendres, 11. Sagrat Cor de Jesús. St. Bernabé, apòstol, company de sant Pau. Sta. Alicia (+ 1250), religiosa cistercenca. **Lectures:** Os 11, 1b.3-4.8c-9 / Sl Is 12, 2-3.4bcd.5-6 / Ef 3, 8-12.14-19 / Jo 19, 31-37.

Dissabte, 12. L'Immaculat Cor de Maria. St. Onofre (s. IV), ermità. Venerat a Palau-saverdera. St. Joan de Sahagún (+ 1479), ermità. Sta. Maria Rosa Molas (+ 1876), nascuda a Reus, fundadora de les Germanes de Ntra. Senyora de la Consolació. **Lectures:** 2C 5, 14-21 / Sl 102 / Lc 2, 41-51.

Litúrgia de les Hores. Diumenge, de la solemnitat *Te Deum*. De dilluns a dijous, de la fèria. Divendres, de la solemnitat *Te Deum*. Dissabte, del propi.